

บทคัดย่อ

การบริหารจัดการสารณภัย

สภาพการณ์ทั่วไป

1. เศกมีความเชื่อกันทั่วไปว่า ประเทศไทยมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เกิดสารณภัยจากธรรมชาติ ค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น อินโดนีเซีย พม่า หรือฟิลิปปินส์ อย่างไร ก็ตามในรอบทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยประสบสารณภัยร้ายแรงหลายครั้ง สร้างความสูญเสียอย่างมากต่อชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนขวัญและกำลังใจของคนในชาติ เป็นที่น่าสังเกตว่า สารณภัยดังกล่าวเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น มีความถี่ขึ้น และกระจายครอบคลุมพื้นที่มากขึ้น รวมทั้งมีสารณภัยที่แปลงใหม่ไม่เคยคาดคิดมา่อน ทั้งภัยจากธรรมชาติ อาทิ อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง และแผ่นดินไหว ฯลฯ และจากการกระทำของมนุษย์ ทั้งสารณภัยจากการขันส่งคมนาคม ไฟไหม้ ระเบิด อาคารถล่ม และสาธารณูปโภค ภัยอาชญากรรม
2. เป็นที่ตระหนักกันแล้วว่า การเตรียมความพร้อมรับสารณภัย อาจลดความสูญเสียได้อย่างมาก ดังกรณีพายุไซโคลนที่พัดเข้าเมืองตาร์วิน ออสเตรเลีย มีความเร็วของลมสูงกว่า เพาห์ ไต้ฝุ่นที่พัดเข้าบังคลาเทศมาก แต่ที่ออสเตรเลียมีการเตรียมพร้อมที่ดี ทำให้มีผู้เสียชีวิตที่กันข้างน้อย แม้ครึ่งหนึ่งของเมืองได้ถูกทำลายไปก็ตาม
3. การที่จะสร้างและรักษาระบบเตรียมความพร้อมภัยได้สภาพการณ์ไปต่อเป็นเรื่องยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากยังไม่เคยประสบเหตุการณ์ร้ายแรงเช่นว่านี้มาก่อน เพราะโดยปกติแล้วทั้งนักบริหาร นักการเมือง และประชาชนทั่วไปมักจะคิดแต่ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งมักถูกละเลยไม่ค่อยวิตกกังวลกับภัยนันตรายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต แม้ว่าจะมีอันตรายร้ายแรงมาก จึงจะต้องใช้การเตรียมความพร้อมจนกระทั่งสายเกินไป
4. ในประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว และประเทศไทยที่ประสบภัยจากธรรมชาติเป็นประจำ ได้มีการศึกษาเรื่องทักษะการบริหารจัดการสารณภัยและสร้างระบบเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ การภัยและควบคุมสถานการณ์ การบรรเทาทุกข์ และการพัฒนาระบบพัฒนาเพื่อรองรับภัย แม้ว่าในบางครั้งรูปแบบและระบบดังกล่าวก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์ เช่น ไม่ตอบสนองความต้องการของผู้คน ไม่สามารถลดความเสี่ยงลงได้จริงๆ ดังกรณีแผ่นดินไหวที่นครโกเบ

5. การบริหารจัดการสารสนเทศเป็นภาระอ่อนไหวของบุคลากรในมหาวิทยาลัย แต่ที่เห็นว่าจะมีผลกระทบจากการบริหารจัดการค่อนข้างมาก เพราะเป็นการจัดการเรียนรู้กัน เช่น หาผลลัพธ์ ไม่ได้ตามที่ต้องการ ซึ่งหากไม่สามารถรับรู้และแก้ไขได้ในทันท่วงทัน ก็จะส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการในมหาวิทยาลัย ทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง ดังนั้น จึงต้องมีการจัดทำแผนการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหานี้ ให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดความเสี่ยง และลดผลกระทบต่อการบริหารจัดการ
6. การบริหารจัดการสารสนเทศยังเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ และการวางแผน แผนระบบในส่วนกลาง การมอนITORING และการรายงานข้อมูลให้หน่วยงานภายในระดับภูมิภาคและท้องถิ่น มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่างๆ จำนวนมาก ทั้งหน่วยพลเรือน ทหาร และอาสาสมัคร ซึ่งทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับความสัมสัชชาน ความขัดแย้ง ความร่วมมือประสานงานในการบริหารจัดการ
7. องค์การหลักซึ่งรับผิดชอบในการบริหารงานสารสนเทศในประเทศไทย ได้แก่
- กองป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กรมการปกครอง ซึ่งมีความเป็นเต็มแต่สมัยสังคมนิยม โลกครั้งที่สอง โดยมีกิจกรรมที่มุ่งป้องกันภัยจากการทั่งระเบิด ภัยเดร่องบ้าน
 - คณะกรรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ ตาม พ.ร.บ. ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2522 มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน มีเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่จากกระทรวงและกรมจำนวนหนึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่ง และอธิบดีกรมการปกครองเป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร และอธิบดีกรมการปกครองเป็นเลขานุการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร โดยให้กรมการปกครองเป็นสำนักเลขานุการ
 - กองอำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนภาค จังหวัด และอำเภอซึ่งเป็นราชบุรีการบริหารส่วนภูมิภาค กับกรุงเทพมหานคร เทคโนโลยีและเมืองพัททาย ซึ่งเป็นหน่วยปกครองท้องถิ่น
 - กองตรวจสอบเพลิง สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งมีบุคลากรที่มีประสบการณ์และมีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการดับเพลิง การภัยธรรมชาติและบรรเทาสารสนเทศมีฐานะเป็นกองบัญชาการบรรเทาสารสนเทศ และขยายไปต่างจังหวัด โดยจัดตั้งหน่วยบรรเทาสารสนเทศในต่างจังหวัดด้วย แต่ยังไม่ประสบผล

สภาพปัจจุบัน

1. การบริหารจัดการสาธารณภัยในประเทศไทยประสบปัญหาสำคัญดังนี้

- **นโยบายและแผน** นโยบายรัฐบาลขาดความชัดเจน ขาดความต่อเนื่องและขาดความตั้งใจจริงทางการเมืองเพื่อให้มีการปฏิบัติ ขาดการวางแผนหลักที่มีประสิทธิผล แผนหลักที่มีอยู่ส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติไม่สามารถเปิดเผยแก่สาธารณะได้ ขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผนในระดับต่างๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขาดแผนระดับปฏิบัติการที่สามารถใช้ได้ผลในระดับโรงงาน ระดับห้องถีนและระดับห้องที่ ขาดคู่มือการปฏิบัติงาน และขาดระบบข้อมูลการบริหารจัดการสารเคมีที่สามารถนำมาใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพ
- **กฎหมายระเบียบข้อบังคับ** - มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องจำนวนมากเฉพาะที่เป็นพระราชบัญญัติมีถึงกว่า 40 ฉบับ หลายฉบับล้าสมัย บางฉบับมีปัญหานาทีปฎิบัติ มีความซ้ำซ้อน ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง และไม่ครอบคลุมปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ๆ เช่น การป้องกันอันตรายจากแผ่นดินไหว หรือการประกันภัยจากอุทกภัย กฎหมายสำคัญที่มีความเร่งด่วนที่จะต้องได้รับการพิจารณาแก้ไข ได้แก่ พ.ร.บ. ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2522 ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการบริหารจัดการสาธารณภัย และ พ.ร.บ. ป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. 2495
- **องค์กรบริหาร** - ได้แก่ คณะกรรมการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกล่าวกันว่ามี 10 คณะกรรมการ และ 30 หน่วยงาน (ของรัฐ) ซึ่งทำให้เกิดความซ้ำซ้อน สับสน ต่างคนต่างทำ สิ่นเปลือง ขาดผู้นำอย่างแท้จริงในการส่งการในยามฉุกเฉิน และขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ
- **คณะกรรมการ** - นอกเหนือจากคณะกรรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแล้ว ยังมีคณะกรรมการในระดับชาติหลายคณะ ซึ่งบางคณะมีกฎหมายรองรับ เช่น คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ คณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ คณะกรรมการป้องกันและจัดภาวะมลพิษจากทะเลเนื่องจากน้ำมัน และคณะกรรมการแผ่นดินไหวแห่งชาติฯลฯ
- **หน่วยงานของรัฐ** - มีหน่วยงานระดับกรมไม่น้อยกว่า 30 แห่ง ใน 12 กระทรวง ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสาธารณภัย แต่หน่วยงานหลักได้แก่ กรมการปกครอง และหน่วยงานปกครองท้องถีน ซึ่งขาดแคลนทั้งบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมหรือมีทักษะเพียงพอ และที่สามารถเรียกตัวเข้าปฏิบัติงานได้ทันที จำเป็นต้องพึงพึงหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองทัพต่างๆ หรือหน่วยงานประจำท้องถีนที่เกิดภัยพิบัติ ตลอดจนหน่วยงานอาสาสมัครพลเรือน

- หน่วยงานอาสาสมัครเอกชน - ซึ่งมีอยู่มากนับร้อยแห่งทั่วประเทศ อย่างไรก็ต้องมีผลงานเป็นที่ยอมรับทั่วไป แต่ฝ่ายรัฐบาลเองกลับไม่ค่อยให้ความสนใจสนับสนุน ทั้งด้านการฝึกอบรม ด้านการเงินหรือภาระอ้าว หรือด้านการยกย่องให้เกียรติคุณ ขณะเดียวกัน ด้านอาสาสมัครเองก็มีปัญหามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการแข่งขันระหว่างมูลนิธิ และปัญหาการทุจริต
- ทรัพยากร - ได้แก่ บุคลากร งบประมาณและเครื่องมืออุปกรณ์ ซึ่งขาดแคลนในระดับหนึ่ง ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรเกี่ยวนี้องกับทักษะ ความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนขวัญและกำลังใจของเจ้าหน้าที่ (เช่น เจ้าหน้าที่ดับเพลิง/บรรเทาสาธารณภัย ทั้งสังกัดกองตำรวจนับเพลิง และหน่วยบรรเทาสาธารณภัยในสังกัดเทศบาล) ในด้านงบประมาณปัญหาเกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายมากกว่าจำนวนเงินที่ได้รับ เนื่องจากกระบวนการคลังนำกิจเบิกจ่ายตามปกติมาใช้กับการเบิกจ่ายในภาวะฉุกเฉิน ส่วนปัญหาขาดแคลนเครื่องมืออุปกรณ์ส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับการขาดข้อมูลพัสดุคงคลัง (inventory) ที่เก็บตามหน่วยงานต่างๆ ซึ่งอาจระดมหรือขอซื้อมาใช้

การบริหารจัดการสาธารณภัยที่มีประสิทธิภาพ

1. การบริหารจัดการสาธารณภัยที่มีประสิทธิภาพ อาจประเมินได้จากลักษณะดังต่อไปนี้

- มีนโยบายและแผนสาธารณภัยในระดับต่างๆ กับมีการปฏิบัติตามนโยบายและแผนนั้น เพื่อให้มีความพร้อมรับสาธารณภัย ทั้งจากภัยธรรมชาติและภัยจากการกระทำของมนุษย์ รวมตลอดถึงการป้องกันอุบัติภัยต่างๆ ทั้งจากการประจำการ การทำงาน บ้าน และสถานศึกษา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะต้องกำหนดการบริหารจัดการสาธารณภัยไว้ในการพัฒนาทุกระดับและทุกอาณาบริเวณ จะต้องมีการกำหนดแผนเฉพาะด้าน เช่น ด้านสาธารณสุข ด้านการติดต่อสื่อสารโทรคมนาคม ด้านการบรรเทาสาธารณภัย ฯลฯ และเฉพาะพื้นที่ เช่น กรณีจังหวัดชลบุรีและจังหวัดระยอง รัฐบาลเองจะต้องกำหนดนโยบายอย่างชัดเจน รวมตลอดถึงนโยบายในระดับกระทรวงซึ่งจะต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแผนดังกล่าวด้วย ในกรณีที่ เป็นที่แน่ชัดว่าภาวะผู้นำมีความสำคัญมาก เพราะผู้นำจะต้องมีวิสัยทัศน์ มีความเข้าใจ ผลกระทบและเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการสาธารณภัย
- มีการบริหารจัดการที่คำนึงถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ โดยระดมความพยายามและทรัพยากรของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน ร่วมมือประสานงานการปฏิบัติงานอย่างเป็นเครือข่าย และเป็นระบบตามขั้นตอนและกระบวนการที่กำหนดไว้ ขณะเดียวกันสร้างระบบการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ โดย

ใช้นโยบายและแผนเป็นตัวนำ ภายใต้กฎหมายและเงื่อนไขปัจจุบัน โดยมีขั้นตอน การดำเนินงานต่อไปนี้

2. การเตรียมพร้อมและป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

- มีจุดเน้นที่จะป้องกันบรรเทาแทนการช่วยเหลือช่วยชีวิตเมื่อเกิดสาธารณภัยแล้ว
- มีการเตรียมพร้อมทั้งด้านสถาบัน (องค์กรบริหาร กฎหมาย กฎหมาย กฎหมายฯ ข้อบังคับ นโยบายและแผน ฯลฯ) และด้านกายภาพ (เช่น ทรัพยากรการจัดการ ระบบห่วง สารข้อมูล ฯลฯ)
- มีการสร้างระบบเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพด้านการพยากรณ์ ทั้งอากาศ แผ่นดินไหว และอุทกภัย กับมีสมรรถนะในการเผยแพร่ข่าวสารตั้งกล่าวผ่านสื่อโทรทัศน์ วิทยุ กระจายเสียง ฯลฯ
- มีระบบข้อมูลเพื่อการจัดการสาธารณภัย โดยออกแบบ วางแผน และรวบรวมข้อมูล ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้หน่วยงานหลักบริหารจัดการสารเคมีภัยเป็น แม่ข่าย เชื่อมโยงระบบข้อมูลดังกล่าวไปยังหน่วยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- มีการรณรงค์เพื่อสร้างความตระหนักร่องของสาธารณชน เกี่ยวกับภัยธรรมชาติพื้นบ้าน และอุบัติภัยต่างๆ สร้างความรู้ความเข้าใจ และความเชื่อว่าการลดความสูญเสียนั้น อาจกระทำได้ถ้าดำเนินมาตรการป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ
- มีการวางแผนและคุ้มครองภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับท้องถิ่น

3. การควบคุมสถานการณ์และการแก้ไขภัย

- มีความฉับไวในการสั่งการ มีเอกสารในการสั่งการและอ่านนายการ
- สามารถจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน (Emergency Operations Center) ได้อย่างรวดเร็ว เพื่อเป็นศูนย์บัญชาการ
- มีระบบการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งระบบสื่อสารข่ายทดแทนในยามฉุกเฉิน
- การใช้กำลังทหารในยามฉุกเฉิน ซึ่งอาจมีกิจกรรมหลาย代理การที่อาจทำได้ เช่น การค้นหาและกู้ภัย การสำรวจและประเมินสถานการณ์ การเข้าพบกับทุกคนในการณ์และห่วงโซ่คุณย์ปฏิบัติการของจังหวัด การเข้าควบคุมจุดตรวจ การให้ระบบติดต่อสื่อสารของทหาร การปฏิบัติงานของทหารช่าง ฯลฯ
- การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและประชาชน ซึ่งมีบทบาทอย่างมาก

4. การบรรเทาทุกข์

- การช่วยเหลือทางการแพทย์ ซึ่งจำเป็นต้องมีการช่วยเหลือทางการแพทย์ เมื่อ ชุดเก็บเหตุ (pre-hospital care) เพื่อช่วยชีวิตในขั้นต้น มีระบบงาน และการเตรียมการรับผู้ป่วยฉุกเฉิน กับมีการผนองค์ด้านต่างๆ เพื่อลดอุบัติภัย และสาธารณภัย
- การช่วยเหลือด้านประชาสงเคราะห์โดยช่วยเหลือดังแต่ปัจจัยสี่ ให้สามารถต่อเร่งชีวิตในyanฉุกเฉินต่อไปได้
- การให้ความช่วยเหลือด้านกินฯ เช่น บริการช่างสาธารณูปโภค สาธารณูปโภค การจัดหน้างาน การเจรจาตัวแทนนายจ้างเกี่ยวกับเงื่อนดูดเชย ฯลฯ

5. การฟื้นฟูรูปะและการพัฒนา

- การช่วยเหลือหลังภัยพิบัติที่จะช่วยให้ทุนชนที่ประสบภัย เรียนรู้จากลับศึกษาเพื่อก้าวมีการพัฒนาเพื่อให้ผู้ประสบภัยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ในสภาพแวดล้อมที่มีการพัฒนาแบบยั่งยืนและสมดุล

ข้อเสนอแนะการบริหารจัดการสาธารณสุข

1. นโยบายการบริหารจัดการสาธารณสุขที่เสนอแนะเป็นทั้งนโยบายหลักในระดับแผนพัฒนา การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายของรัฐบาลที่เสนอต่อรัฐสภา กับนโยบายต่างๆ ซึ่งควรกำหนดในแผนหลักป้องกันสาธารณสุข

2. นโยบายหลัก

- จะดำเนินการบริหารจัดการสาธารณสุขแห่งชาติในเชิงรุก โดยมุ่งเน้น การป้องกัน บรรเทา ควบคู่กับ การถูกภัยและช่วยเหลือฟื้นฟูรูปะ เพื่อไม่ให้เกิดภัย เมืองเสียชีวิตและทรัพย์สิน หรือลดการสูญเสียตั้งกล่าว

3. นโยบายทั่วไปด้านการบริหารการจัดการ

- จะพัฒนารูปแบบ โครงสร้าง และกระบวนการบริหารจัดการสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยใช้โครงสร้างและกลไกที่มีอยู่แล้ว แต่ให้มีการปรับปรุงแก้ไข เท่าที่จำเป็นให้มีความชัดเจนในการกิจกรรมรับผิดชอบ ลดความซ้ำซ้อนสับสนในการปฏิบัติ และนำองค์กรที่มีศักยภาพอยู่แล้วให้มีบทบาทและส่วนร่วมชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองทัพต่างๆ ทั้งนี้ให้มุ่งเน้นการกิจการริ่องกันและบรรเทา สาธารณภัยเป็นสำคัญ

- ให้มีการเร่งรัดพัฒนาบุคลากรของรัฐ เอกชน และอาสาสมัครให้มีความรู้ความสามารถในการภัย บรรเทาสาธารณภัย ความรู้ด้านการผจญเพลิง และปฐมพยาบาลฯ

4. นโยบายทั่วไปด้านการเตรียมพร้อมป้องกันภัย

- ให้สร้างระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการสาธารณภัย โดยให้หน่วยงานหลักเป็นผู้รับผิดชอบ และเชื่อมประสานแบบ on-line ไปตามหน่วยงานต่างๆ
- สร้างระบบแจ้งเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้จะต้องพัฒนาการพยากรณ์อากาศ การพยากรณ์แผ่นดินไหว และการพยากรณ์อุทกภัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย ซึ่งรัฐจะต้องสนับสนุนด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย ส่วนการแจ้งเตือนภัยในโรงงานอุตสาหกรรมให้ติดแน่นมาตรฐานในโรงงานอุตสาหกรรมทุกแห่ง วางแผนและจัดตั้งศูนย์กลางภัยในโรงงาน และให้มีการฝึกซ้อมพนักงานเป็นประจำ
- เพิ่มช่องทางการสื่อสารในระดับจังหวัดและอำเภอ ให้สามารถแจ้งข่าวเพื่อเตือนภัยไปทั่วทั้งตำบลและหมู่บ้านได้ พร้อมกันวางแผนและจัดตั้งศูนย์กลางภัยในระดับพื้นที่โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
- พัฒนาระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้ทุกสื่อ ทั้งวิทยุ โทรศัพท์ ในโครงสร้าง เครือข่าย ได้แก่ ดาวเทียม และข่ายใยแก้ว
- จะต้องมีการวางแผนปฏิบัติการและแผนฉุกเฉิน ทั้งระดับจังหวัด ระดับท้องที่/เขตฯ โดยประสานเชื่อมโยงกับแผนหลักและแผนสาขาในระดับชาติ ทั้งนี้แผนดังกล่าวจะต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรม ขั้นตอน ทรัพยากร และผู้รับผิดชอบ ตลอดจนการติดตามวัดและประเมินผล

5. นโยบายทั่วไปด้านการควบคุมสถานการณ์และการภัย

- จะต้องมีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการสาธารณภัย/ฉุกเฉิน (Emergency Operations Center-EOC) ทั้งในระดับชาติและระดับจังหวัด เป็นศูนย์รวมหัวสار ศูนย์สื่อสาร คอมนิคและศูนย์บัญชาการ
- จะต้องใช้ทรัพยากรจากกองทัพมาช่วยในทุกขั้นตอนของการบริหารจัดการสาธารณภัย ทั้งการวางแผนฉุกเฉิน การช่วยงานศูนย์ปฏิบัติการฯ การดันหน้าและภัย สำรวจและประเมินความเสียหาย การคุ้มครองและควบคุมภัย และความคุ้มสภาพการณ์ทั่วไป ตลอดจนการใช้เครื่องมือหนักของทหารช่างในการภัย พื้นฟูบูรณะและพัฒนา
- สร้างระบบการบรรเทาทุกช่องทางการแพทย์ที่มีประสิทธิภาพโดยให้มีการช่วยเหลือทางการแพทย์ที่จุดเกิดเหตุ มีการฟื้นฟูสภาพเพื่อให้ผู้ประสบภัยรอดชีวิตและนำส่งโรงพยาบาลที่เตรียมพร้อมแล้ว ซึ่งอาจพัฒนาหน่วยรถพยาบาล โดยอาจประสานกับหน่วยกองบังคับการตำรวจดับเพลิง หน่วยปกครองห้องถีน โรงพยาบาลฯ กันมี

การพัฒนาบุคลากรผู้ช่วยแพทย์อุบัติเหตุท่านองเดียวกัน EMT-Paramedic ของ สหรัฐอเมริกา โดยใช้อาสาสมัครหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- พัฒนาการบรรเทาทุกข์แก่ผู้ป่วย ซึ่งอาจเกิดอาการทางจิตโดยใช้จิตแพทย์เข้ามาช่วย อีกอย่างต่อเนื่อง
- การประชาสัมพันธ์ รวมทั้งการแจกอาหารเครื่องอุปโภคบริโภค จัดสร้างที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค จะต้องเป็นไปอย่างเป็นธรรม ทั่วถึง รวดเร็วและทัน การณ์ โดยมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า

6. นโยบายทั่วไปด้านการพื้นฟู บูรณะและพัฒนา

- จะต้องมีการวางแผนระยะยาวเฉพาะพื้นที่ โดยมุ่งพื้นฟูบูรณะให้ผู้ประสบภัยสามารถ ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างดี โดยช่วยเหลือทั้งด้านที่อยู่อาศัย ที่ทำกิน อาชีพและโครงสร้าง พื้นฐาน ในกรณีที่ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมถูกทำลาย ก็อาจใช้เวลาในการพัฒนาพื้นที่ให้มีสภาพเหมือนเดิมและตีกว่า

มาตรการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการจัดการสาธารณภัย

1. การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการจัดการสาธารณภัยประกอบด้วย มาตรการด้านกฎหมาย มาตรการด้านองค์การและการจัดการ

2. มาตรการด้านกฎหมาย

- ทบทวนแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎหมาย ระเบียบต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ.2522 ซึ่งเป็นกฎหมายหลัก และพระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ.2495 และบรรดากฎหมาย กฎหมาย ระเบียบ ใหม่ๆ ให้ครอบคลุม ทันสมัย ลดความเสี่ยงกับการเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อม
- จัดทำฐานข้อมูลกฎหมาย กฎหมาย ระเบียบต่างๆ ทั้งที่ตราเป็นพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติ กฎหมาย กฎกระทรวง ระเบียบข้อบังคับ ประกาศ ตลอดจนถึงกฎหมายท้องถิ่น เพื่อสะดวกในการค้นหาอ้างอิง

3. มาตรการด้านองค์การและการจัดการ

- ได้แก่รูปแบบที่ใช้โครงสร้างและกลไกที่มีอยู่แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องตราหรือแก้ไข พระราชบัญญัติ ซึ่งกระทำได้ยากและใช้เวลานาน กับรูปแบบในอุดมคติที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

การปรับปรุงรูปแบบตามโครงสร้างและกลไกที่มีอยู่แล้ว

1. หน่วยงานหลัก

- ปรับปรุงคณะกรรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน โดยให้คณะกรรมการตั้งตัวเป็นผู้บัญชาการกองทัพบก อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์และอธิบดีกรมชลประทาน เป็นกรรมการ
- สร้างความแข็งแกร่งให้แก่หน่วยงานหลัก คือ การป้องกันฝ่ายพลเรือน โดยยกฐานะเป็นสำนัก เรียกว่า สำนักเลขานุการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน โดยตราเป็นพระราชนิยมยื่งให้หน่วยงานนี้แบ่งส่วนราชการเป็น
 - ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ
 - สถานีวิจัยและฝึกอบรมสารสนเทศ
 - ส่วนบริหาร
 - ส่วนแผนและนโยบาย
 - ส่วนปฏิบัติการ (รวมทั้งศูนย์สื่อสารและห้องปฏิบัติการ)
- ปรับปรุงคณะกรรมการ เพื่อให้ครอบคลุมการกิจกรรมบริหารจัดการสาธารณภัยได้แก่ คณะกรรมการนโยบายและแผน คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยธรรมชาติ คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจากอุตสาหกรรม คณะกรรมการบริการป้องกันการปฏิบัติการถูกกฎหมาย (รวมทั้งการดับเพลิง ภัยไฟ บรรเทาสาธารณภัยต่างๆและ/MPL) และคณะกรรมการช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เป็นต้น ทั้งนี้การแต่งตั้งคณะกรรมการให้แต่งตั้งจากหน่วยงานที่มีภารกิจรับผิดชอบเพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม
- สร้างความแข็งแกร่งแก่หน่วยงานฯในระดับจังหวัดและระดับห้องเรียน โดยแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานคณะกรรมการและผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัด มีอนุกรรมการประกอบด้วยหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหัวหน้าตำรวจหรือผู้กำกับการตำรวจนครบาล ผู้บังคับบัญชาหน่วยทหารที่ประจำการในจังหวัดนั้นตัวย ทั้งนี้ให้ปลดจังหวัดเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ ให้มีสำนักงานและห้องปฏิบัติการด้วย ให้สร้างระบบข้อมูลเพื่อการจัดการสาธารณภัยในระดับจังหวัดร่วมกับสำนักงานจังหวัด และให้สร้างเครือข่ายการสื่อสารโดยใช้เครือข่ายของมหาดไทยและสานกับเครือข่ายอื่น เช่น สารสนเทศสุข ศึกษาอิเล็กทรอนิกส์ฯฯ

2. หน่วยปฏิบัติการ

- พัฒนา กองตำรวจนับเพลิงให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น โดยปรับปรุงทั้งโครงสร้างภายใน อัตรากำลัง งบประมาณ เครื่องมืออุปกรณ์ และเพิ่มภารกิจหน้าที่ให้ปฏิบัติงานด้านภัย

ภัย (Rescue) บรรเทาสาธารณภัย (Relief) และบริการรถพยาบาล โดยมุ่งสร้างกองต้นเพลิงให้เป็นหน่วยดับเพลิงตัวอย่าง ขณะเดียวกันให้ปรับสถานภาพและศักดิ์ศรีของพนักงานดับเพลิงให้สูงขึ้น แบบเดียวกับในต่างประเทศ

- เพิ่มศักยภาพหน่วยดับเพลิงในต่างจังหวัด โดยยกฐานะเป็นกอง ส่วน หรือแผนกแล้วแต่กรณี ให้พร้อมรับสาธารณภัยได้ในระดับหนึ่ง ทั้งภัยธรรมชาติ ภัยจากโรงงานอุตสาหกรรม และภัยตัวภัยจากการขนส่ง โดยปรับปรุงบุคลากรและเครื่องมืออุปกรณ์ทั้งนี้ให้การก่อจหน้าที่ความรับผิดชอบครอบคลุมทั้งการป้องกัน ดับเพลิง ภัยจากบรรเทาสาธารณภัยและบริการรถพยาบาล
- สำนักเลขานุการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และศูนย์ปฏิบัติการสาธารณภัยจังหวัด ติดต่อประสานงานและขอความสนับสนุนด้านทรัพยากรจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในลักษณะเหตุอุบัติ

3. หน่วยสนับสนุน และรณรงค์

- ปรับเกณฑ์มาตรฐานอุบัติภัยแห่งชาติ แทนที่จะเป็นคณะกรรมการนโยบายแต่ละอย่างเดียว ให้เน้นบทบาทในด้านการรณรงค์ การกระตุ้น การสร้างความตระหนักรถ การสร้างความรับผิดชอบ ระเบียบวินัยในการป้องกันอุบัติภัยและสาธารณภัยที่เกิดจากภารกิจทางการค้าและมนุษย์ รวมทั้งจากโรงงานอุตสาหกรรม การประกอบอาชีพ การขนส่งคมนาคม ฯลฯ
- ปรับเปลี่ยนองค์ประกอบคณะกรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการด้านต่างๆ รวมทั้งอนุกรรมการประจำจังหวัดและอำเภอ ให้มีภาคเอกชนและชุมชนตลอดจนผู้แทนองค์การพัฒนาเอกชนเข้าร่วมด้วย
- ใช้โครงสร้างการดำเนินงานตามรูปแบบ Public Safety Council แต่ให้มีลักษณะกรรมการร่วมภาครัฐ ภาคเอกชน-ภาคประชาชน เพื่อให้เกิดผลในเชิงปฏิบัติ
- สำนักงานเลขานุการ กปอ. ให้คงสภาพเดิม สำหรับคณะกรรมการเฝ้าระวังด้วยเนื่องจากมีความซ้ำซ้อน

รูปแบบในอุดมคติ (แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย)

1. หน่วยงานหลัก

- ปรับเปลี่ยนแก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2522 ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานและผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการและรองผู้อำนวยการป้องกันภัย

ຝ່າຍພລເຮືອນແຫ່ງຮາຊອານາຈັກ ແລະປ່ຽນປ່ຽນຄະນະກຽມກາຣໄທ້ນີ້ອັນປະກອບຜູ້ແທນ
ຈາກໜ່ວຍງານທີ່ເກີ່ວຂອງ ຮົວທັ້ງຜູ້ບັນຍາກາຣເຫຼຳທັພ

- ໂອນກາຣປ້ອງກັນກັບຝ່າຍພລເຮືອນ ແລະຍົກງານນະເປັນສ້ານກັງການຄະນະກຽມກາຣປ້ອງກັນກັບ
ຝ່າຍພລເຮືອນ (ຫົວໜ້າຈະເປັນຄະນະກຽມກາຣບໍລິຫານຈັດກາຣສາຫາຮາຍກັຍແຫ່ງໜາຕີ) ຂຶ້ນກັນ
ສ້ານກັນຍາກຮູ້ມຸນຕີ ມີງານເທົ່າຍາເຫົ່າກຽມ ປະກອບດັ່ງຍ

 - ສ້ານກັນເລຂານຸກາຣກຽມ
 - ຜູ້ນົມສານົມເຫດສາຫາຮາຍກັຍ
 - ສດຖາວັນວິຈີຍກາຣຝຶກຄອນສາຫາຮາຍກັຍ
 - ຜູ້ນົມປົງປົງໄວ້ຕິກາຣສາຫາຮາຍກັກ (ຮົວຜູ້ນົມສື່ອສາຣ)
 - ກອງນໂຄກາເກແລະແຜນ

2. ໜ່ວຍປົງປົງບັດກາຣ

- ໂອນກອງດັນເພີ້ງ ກອງບັນຍາກາຣຕໍ່າຮົວຈນຄຣນາລໄປເກີ້ນກັນກຽມເຫັນທີ່ມີກາຣດີ
ຮູ້ນະເປັນສ້ານກັບປ້ອງກັນແລະບໍຣເຫາສາກເຮັດກັຍມີກາຣກິຈຄານຮັບຜິດຂອບເກີ່ວກັນກາຣ
ດັ້າແພີ້ງ ກາຣດູກັກແລະບໍຣເຫາສາກເຮັດກັຍ ບໍຣກາຣດົດພາກາລ ມີສດຖາວັນຝຶກຄອນເນັມ
ບໍຣເຫາສາຫາຮາຍກັຍ ສ້າຮັບພັນກັງການຂອງກຽມເຫັນທີ່ມີກາຣດີ
ແລະໜ່ວຍປົກຄອງ
ທ້ອງດື່ນອື່ນໆ
- ກາຣປົງປົງຕັ້ງການປ້ອງກັນແລະບໍຣເຫາສາກເຮັດກັຍໃນຮະດ້ານຈັງຫວັດກັງຄົງເປົ້າກາຣກິຈຂອງ
ຄະນະອຸນຸກຽມກາຣປ້ອງກັນກັບຝ່າຍພລເຮືອນຈັງຫວັດ ຜູ້ງາຣເຊກາຮັດຈັງຫວັດ ນາຍອ້າເມາດ
ນາຍກເທັມນົມຕີ ແລະປັດເນື້ອງພັກຍາ ກັບເພີ່ມນທນທາປະກ ເນສຸຂາກົບາລແລະປະການ
ອົງກາຣບໍລິຫານສ່ວນດຳນລ ມີຜູ້ນົມປົງປົງບັດກາຣສາຫາຮາຍກັຍໃນຮະດ້ານຈັງຫວັດຕາມທີ່ເສັນກ
ແນະແລ້ວ ແລະມີໜ່ວຍບໍຣເຫາສາກເຮັດກັຍທີ່ຍົກງານນະເປົ້າກອງ ສ່ວນທີ່ແຜນກ ແລ້ວແຕ່
ກຣົມ ເຊັ່ນກັນ

3. ໜ່ວຍສັນບັນສຸນແລະຮັດຮັກ

- ແກ້ໄຂ ປ່ຽນປ່ຽນສ້ານກັນຍາກຮູ້ມຸນຕີ ພ.ຄ.2526 ເພື່ອໄຮນ້ນທາງຫາ ກາຣກິຈ
ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຽມກາຣປ້ອງກັນອຸປະກິດແຫ່ງໜາຕີ ເນັ້ນໃນດ້ານກາຣຮັດຮັກທີ່ເພື່ອສ້າງ
ຄວາມຕະຫຼາກ ຄວາມຕື່ນຕົວ ຄວາມມ່ວະເປົ້າ ຄວາມຮັບຜິດຂອບ ແລະມົຈິດໃຈສາຫາຮາຍ
(Public Mind) ເພື່ອເຕີຍມພວມປ້ອງກັນບໍຣເຫາສາກເຮັດກັຍທັ້ງທີ່ເກີດໄທຍກຽມໜາຕີ
ຫຼືໂດຍກາຣກະທຳຂອງມຸນຸຍົນ ແລະປ່ຽນປ່ຽນປະກອບຄະນະກຽມກາຣໃຫ້ເປັນກຽມ
ກາຣຮັດຮັກສູງ - ກາດເອກະນ - ກາດປະປາຊານ

- คณะกรรมการอื่นๆ เช่น คณะกรรมการแผ่นดินไหว คณะกรรมการป้องกันและขจัดภัยอาชญากรรมในทะเลเนื่องจากมีภัยต่างๆ ฯลฯ ให้ทบทวนเมื่อหมดภารกิจให้ถูกแลิก

4. มาตรการด้านบุคลากร

- พัฒนาบุคลากรของรัฐ เอกชน และภาคเอกชน ให้มีความรู้ความสามัคคีในการปฏิบัติหน้าที่ บรรเทาสาธารณภัยต่างๆ เช่น อุทกภัย อาคารถล่ม แผ่นดินไหว ตลอดจนความรู้ด้านการช่วยเหลือทางการแพทย์ที่จุดเกิดเหตุ

5. มาตรการด้านงบประมาณ

- จัดสรรงบประมาณให้กองทัพเพื่อซื้อหุ่นยนต์ที่ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และบรรเทาสาธารณภัย
- นำร่องไปรุ่งแก้ไขระเบียบกฎหมายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงภายในฯ ในการจัดทำแผนงานฉุกเฉิน

6. มาตรการด้านวัสดุอุปกรณ์

- ให้สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกี่ยวข้องจัดที่ราชบัณฑิตยสถานเขียนข้อมูลพัสดุคงเหลือ (Inventory) เพื่อให้ทราบว่า หน่วยงานใดมีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือหรือไม่ ต้องจัดซื้อวัสดุที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่และบรรเทาสาธารณภัย และให้วางแผนจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

7. มาตรการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

- ให้สร้างระบบสารสนเทศเพื่อกำกับดูแลการบริหารจัดการสาธารณภัยในทุกระดับ ไม่ว่าให้หน่วยงานหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบและเชื่อมโยงระบบแบบ on-line ไปตามหน่วยงานต่างๆ และสร้างเครือข่ายข้อมูลใน internet

สรุป

- การบริหารจัดการสาธารณภัยที่เป็นอยู่ในขณะนี้ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะสามารถบรรเทาความสูญเสียที่รุนแรงและทรัพย์สินของประชาชนได้ หนึ่งในสาเหตุที่สำคัญที่สุดคือขาดการวางแผนและจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้คนได้มากยิ่งขึ้น
- หากไม่มีการแก้ไขเรื่องภัยธรรมชาติและภัยมนุษย์ ประเทศไทยจะต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้คนได้มากยิ่งขึ้น

เสียหายอย่างใหญ่หลวง ส่งผลกระทบต่อชีวิตกำลังใจและความเชื่อมั่นต่อผู้นำ เร็ฐบาลและระบบบริหารราชการ ซึ่งจะมีผลกระทบทางการเมืองอย่างมิอาจหลีกเลี่ยงได้

3. การแก้ไขปรับปรุงเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการบริหารจัดการสาธารณภัยของรัฐ อาจกระทำได้โดยพัฒนาโยบายและแผน แก้ไขหรือตรากฎหมายระเบียนข้ออ้างคันต่อๆ และการปรับปรุงองค์กรและการจัดการ โดยให้มีการกำหนดนโยบายสากล เรณะในแผนพัฒนาฯ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายของรัฐบาล ที่เสนอต่อรัฐสภา ให้มุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์มากกว่าจะเน้นการแก้ไข